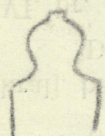
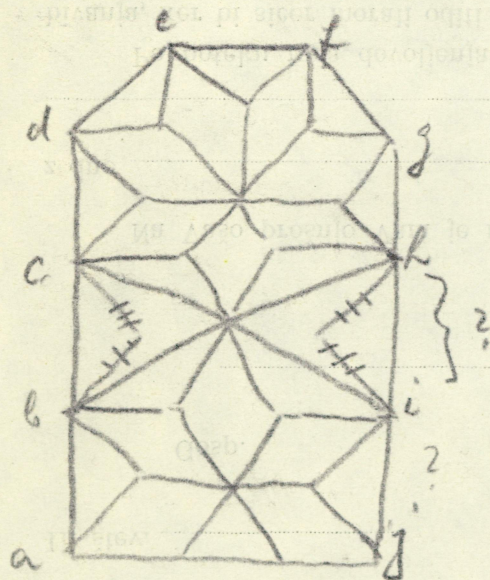

Slika ž.c. - zunanjščine, vsh. stran.

Il.Slov.1926, št.172, št.31.

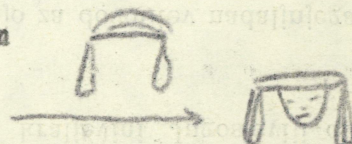
Pod zvonikom križnorebrast obok. Na sredi sklepnik s ščitkom, konzole: geometrična, ženska glava s peplom, ženska glava z zavezano ruto, moška glava s kodrastimi lasmi in turbanom, čigar konec pada na eno stran

Konzole v prezbiteriju:

a) moška glava s turbanom

b) ženska (moška) glava

c) profiliran steber, stoječ na konzolni maski, slični oni v Murski Soboti.

d) moška glava, kodrastá lasje, navrh 4 krogle (=krona?)

e) žena s peplumom

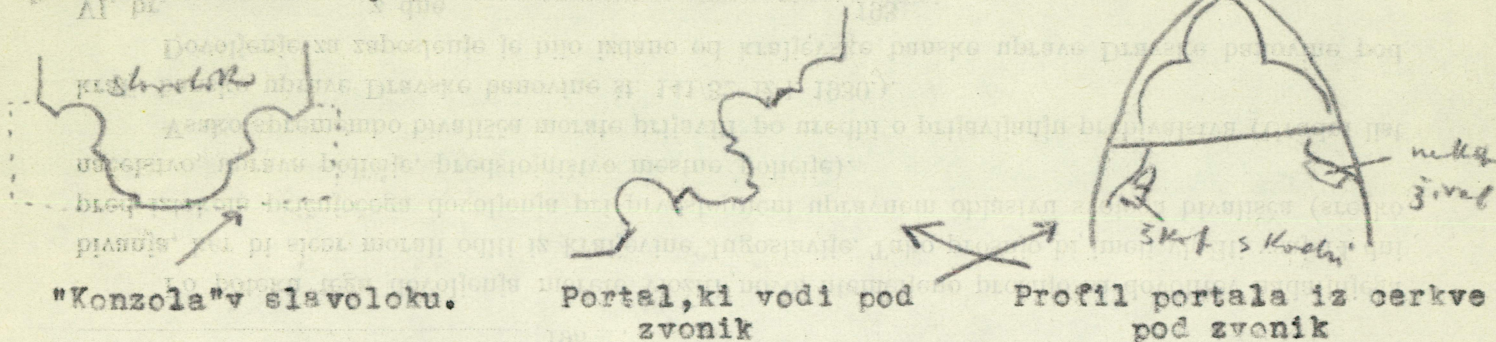
f) rastlina

g) glava škofa, lasje kot pri bamberškem jezdecu, spredaj odprt ovrtnik.

h) kot c.)

i) ženska glava s ruto (kot j) ženska glava s ruto (kot j)

Gre morda za italjsko vplivano delo konca 14.stol. ali ca.1400. Za to bi morda pričal tudi slavoček z nekakšno konzolo, ki seče profil, pa ne sega preko ploskve (vrisano je, kako konzola seka profil).

V prezbiteriju je na epist.strani ob oltarju vzdian nagrobnik Jorga Swainperkcha iz 1.14.. (1444??). Stojč vitez se opira na prapor, levica mu počiva na meču. Grb z merjascem, avstrijski (?) grb , šlem, helmzier. Spodaj na vsaki strani po en lev, ki kaže jezik. Leva podpirata grbe. Izdelava dokaj ploskovita, slabše od nagrobnika zadnjega Ptujčana na Ptujskem gradu. Rdeč salzb. marmor - pomočniško delo salzb.delavnice. ploskovite vitice ob grbih. Sorodno nagrobniku Žiga D-brnškega na Ptujski gori. Zelo bogato kodrani lasje, brez pokrivala. Za glavo blazina.

V ladji na oltarju na južni strani novo polihromiran poznogotski križ -
V resnici je ta križ baročen = protokolna rekonstrukcija! Cera ~~1570~~

Zelo lep protestantovski nagrobnik familije ob križu v preziteriju. Iz leta 1596. Na vrhu križa Bog Oče in angelei.

Cevo, Zap. XX., 77 str. 15 - 17.

27.X.1950.

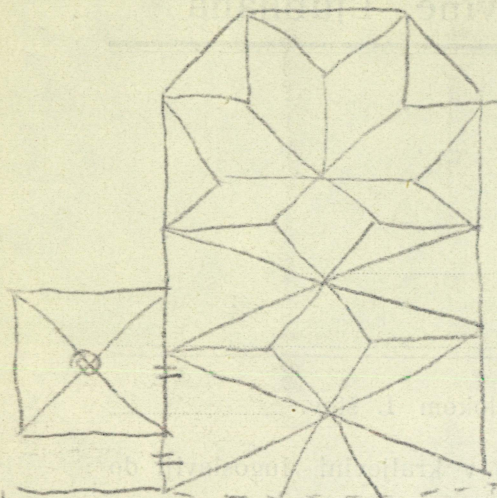
V ladji lepa. bar na triladjina arhit., zidovi brčkone starejši, prezbit. krasen zrelo gotski. Lebra slone na konzolah, ki imajo obliko glav, škofa, žene s pečami visečimi na rame. Čisto izredno lepo arhit. delo konca 14 ali zač. 15. stol.

Napram mestu je obzidje s kapelo in 2 kamnitima, baročnima zelo lepima portaloma.

4adeva Miklošičevega spomenika.

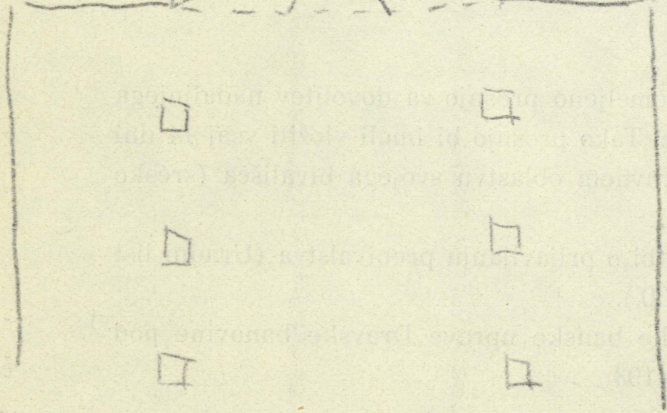
Stele, LXVIII, 8.5.1926, str. 9.

Preziterij in zvnik gotski, zunanji oporniki. Arhitektura zaključka. Rezbarterij sloni na snopastih polstebrih, počivajočih na močnih figuralnih in listnatih konzolah, pod njimi so druge konzole z listno ornamentiko s ščitki okrašene, namenjene za svetnike. Arhitektura svoda se razvija od preprostih okroglih kapiteov, ki režejo slop, ki je enako sestavljen, od svoda figuralne konzole so škof z mitro, žena s pokrivalom, 3 listante glave z duhovskim pokrivalom. Obok zadnjih dveh polj pa sloni na figuralnih konzolah, katerih ena predstavlja lepo mladeniško glavo z bogatim pokrivalom in kodrastimi lasmi, druga žena.

glavo ovito z ruto kot Meštrovičeva Mati, tretja mož z bogatim pokrivalom in še ena z bogatim manj drapiranim pokrivalom.

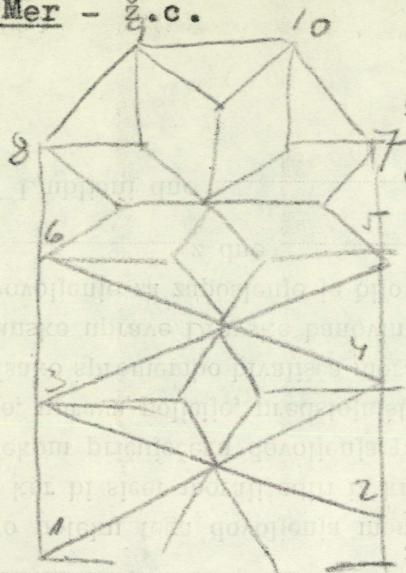
Profil reber še blizu ^{Lusthauer} . ure za lredno, zelo sloko arhitekturo. Mogočeⁿ je slavalok z dvojnimi globokim žlebom in preprostim kubičnim netektonskim kapitelom. Obok pod stolpom križnat z okroglim sklepnikom s ščitkom. Arhitekutra enaka oni v prezbitⁿeriju, konzole 3 figuralne, ena geometrična.

Konzole predstavljajo ženo s pokrivalom, ovitimi okrog glave kot Meštrovičeva Mati, druga z viseče drapiranim pokrivalom, tretja možka s pokrivalom, ki visi na eno stran, na drugi pa kodrasti lasje. Silasti portal z zaprtim zatrepom krasi glava škofa z mitro, štirinoga žival, obtolčena.

2 lepa klasicistična lestenci istega časa in iste delavnice. Na enem na podkvi spodaj napis: Joseph Eisenbacher Radkersburg 1844. Na drugi strani: Joh. Zechman J. Com. Alois Brumen.

Ob vel. altarju na desni je gotska vdolbina, okrašena na vrhu z visečim lokom in slepim krogovičjem. Prezbit. slikal Tone Čeh 1922 iz ^{Ljubljane} Ljubljane.

Brez sklepnika, precej^e visoka ozka z dvojnimi žlebovi, profilirana rebra.

Obok sloni na konzolah, v zaključku pa na konto= 10 postavljenih služnikih.

1,2,3,4 - konzole

5 - 10 služniki.

Oblike konzole: 1 - 4 glave z različnimi pokrivali. 5, 6 Buckellaube, 7 glava škofa z mitro,

8 glava z bujnim pokrivalom.

10 Buckellaube, 9 glava žene. V črti podnožja oken so prosto stoječe konzole z gladkimi ščitki in Buckellaube pod štev. 5 - 10 za kipe.

Slavolok je visok močno šiljast, bogato žlebasto profiliran z geom. kapitelom. V prezbiteriju je

pod ~~xxix~~ sedanjim ometom starejši nakljuvan z sledovi barve.

Pod zvonikom je križnaso rebrast obok na konzolah, od katerih tri predstavlja jo glave, ena pa je geometrična. Rebra so živahno profilirana, sklepnik je okrogel z gladkim ščitkom. Težka okovana vrata imajo deloma še gotsko okovje. Portal z ravno preklado je žlebasto profiliran, preklada sloni na levi na škofovski glavi, na desni pa je sedaj nerazločno.

Arhitektura je ista kakor v prezbiteriju. Na juž. steni ob oltarju so kamnite gotske sedilije s krogovično okrašenimi baldahimi.

Stelo bogato oblikovan iz rdečega marmorja je krstni kamen iz gotske dobe.

Krasen je gotski reljefni nagrobnik za oltarjem. Rdeči salzburški marmor. Figura na hrbtu ležečega moža v oklepu z mečem in zastavo z grbavo živaljo ob nogah, 2 čepeča leva nad njima pa grbi. Okrog v gotski majuskuli nemški napis z letnico 1449. V marsičem spominja na Fridrikov nagrobnik v Ptuj.

Stele, CXIV, 29.8.1950, str. 17 - 18.

Slike v obeh str. oltarjih Roman Fekonja. Slabotne.
 Stele, CXV, 20. 7. 1933, str. 21.

Schweibeckov nagrobnik in podatki o plemiču: Jurij (Jörg) Schweinbeck je umrl v Doljnem gradu v ponedeljek po Svečnici l. 1459. ter počiva v presbiteriju župnijske cerkve v Ljutomeru, kjer ima krasen spominek iz rdečega marmorja. Dotična, čez dva metra visoka in nad en meter široka plošča je vzdana v steno na epistelski strani glavnega oltarja. Na njej je v basreljefu izklesan z odprtim naličnikom, stoječ ob dveh levih. V njegovem grbu se nahaja merjasec. Ob krajnikih je sledeči napis: "Anno. ~~ex~~ dni. M^o.CCCC^o. Z. LVIII. ist gestorben, der. edel. vnd. streng. Ritter. Her. Iorig. der Sweynpeckh. am. nachsten. montag. nach. unser. lieben. frauin. tag. der. liechtmess. hie. begraben. dem. got. genad." Sedanji prezbiterij ljutomerske cerkve je najbrž on postavil.

Nikloaj baron Alapič, ~~xxxx~~ je umrl l. decembra 1586. l. Pokopali so ga poleg njegove prve žene Sare v župnijski cerkvi sv. Janeza Krstnika v Ljutomeru. Hči Marija Ana je dala pozneje s svojim soprogom Petrom Draškovičem svojima roditeljema napraviti leseno spominsko ploščo z napisom: "Allhie ruhen in Gott der wohlgeborn Herr Niclas Allapi, Freyherr zu Gröfs Khämnickh und Luettenberg Haubtman zu Creuz, welcher gestorben ist den ersten Tag December des 1586. isten Jahrs, vnd die wohlgeborn Frau Frau Sara Allapin ein geborne Pettain, welche in Gott entschlaffen den 4ten Octobris des 1582. isten Jahrs.

Dies Epitaphium hat der auch wohlgeborn Herr Herr Peter Draschkhovitz, Freyherr auf Trackheinstein, Khlenonighk, vnd Luettenberg vnd die wohlgeborn Frau Frau Maria Draschkhovitzin geborene Appapin alfs nach eintretung

der Herrschaft Luettenberg aufrichten lassen den 25isten Aprils des 1602. Jahrs."

Ta spominek je visel nad vrati v zvonik ali stari žagrad, a l. 1761. so ga zelo poškodovanega odstranili.

M. Slekovc: Grad in graščina ljutomerska. ČZN. I. 1904. str. 162.
166.

Nagrobnik Riharda Liechtensteina.

Richard Liechtenstein, dedni komornik na Štajerskem in deželni maršal na Koroškem je umrl 4. julija 1594. l. v taboru pri Petrinji. Njegovo truplo so prepeljali v Ljutomer in pokopali v prezbitериju tamošnje župne cerkve. Grobnica, v kateri počiva Richard Lichtenstein, je sedaj zasipana, a nahaja se na listini strani prezbitериja, tik sedanje zakristije. Njegova soproga Suzana, roj. Alberin, solastnica ~~Dolj~~ Dolnjega grada, mu je dala l. 1596. napraviti lep spominek iz belega marmorja, ki je v desno steno prezbitериja vžidan in ima napis:

"Alhie ligtt begraben der wolgeborn Herr Reichhardt, Herr von Lichten tain von Muraw, Erbcamerer in Steyr und Landtmarschalckh in Karten, welcher den 4.tag (Op. Zub, Beiträge, Jhrg. 32 Stammtafel II. stavi 11. dan julija kot smrtni dan, ker je potemtakem ~~xxxx~~ pomotoma. -)Julii des 19x 94. Jars. im Feldtelger vor Petrinia verschieden, dem Gott Gnade. Dis Epitaphium hat lassen machen die wohlgeborn Fraw Susanna Fraw von Liechtenstain geborene Albirin Wittib im Jahr MDXCVI."

M. Slekovc: Grad in graščina ljutomerska. ČZN. I. 1904.
str. 169, 170 ~~str.~~

Marija Ana Drašković je umrla 20. novembra l. 1629. v 52. letu svoje dobe. Položili so jo v grobnico njenih starišev v prezbiterij ljutomerske cerkve. Na njeni cinasti rakvi, ozaljšani z angelčki, je bil pod križem naslednji napis:

Hic jacet Magnifica Dna Maria Anna Alapi, spectabil. et Magno. Donorum Dni Nicolai Alapi filia, Coniux Dni Petri Draschkovitsch et Mater Caspari Draschkovitsch de Trachenstein et Luettenberg, quae devote Catholicae vivendo Piissime in Dno obdormivit Annorum aetatis suae XXXXXII die XX 9bris Anno MDCXXIX.

Ko so l. 1730 dne 10 majnika v isto grobnico položili Jurija Ignacija barona Mauerburga, so vzdignili rakev Marija Ane ter jo poznoje raztopili in napravili iz nje svečnike.

M. Slekovec: Grad in graščina Ljutomerska. ČZN. I. 1904. str.174.

Ker je Ljutomer stara naselbina, ki je bila že l. 1300 trg, smemo sklepati, da je že teku 13. stoletja radgonski župnik ustanovil za ta tako oddaljeni del svoje župnije vikarijat. Seveda se iz že navedenih vzrokov v začetku tega spisa ne moremo strinjati s Slekovcem, ki misli, da je ljutomerska župnija mogoče že ~~l.~~ 9. stoletja. Pozabil je pač na mažarske navale. Sicer pa nam je prvi ljutomerski župnik imenoma znan še le iz l. 1328 iz česar seveda ne sledi, da bi ta župnik ne imel že prednikov.

M Ljubša: Z~~e~~mljepisni razvoj župnij~~av~~ pražupnijah Ptuj, Velika Nedelja in Radgona.

ČZN. XX. 1925. str. 15.

Emil Kümmell v razpravi Kunst und Künstler in ihrer Förderung durch die steirische Landschaft vom 16. bis 18. Jahrhunderte. (Studie aus den Rechenbüchern und Acten des Landesarchives) navaja letnice, ko so za stavbe prispevali stavbni stanovi....1626: Luttenberg, Pfarrkirche (A.39).

Beiträge zur Kunde steiermärkischer Geschichtsquellen. 16. Jhrg. ,
Graz 1879, str. 116.